

Ilyen a szeretet Istene?

Boldog család voltunk. Mozgalmasan zajlott az élet nálunk; a változatosságról hat - öt és tizenhat év közötti - gyermek gondoskodott. Családunk szíve és lelke édesanyánk volt, aki kora reggeltől késő éjszakáig fáradhatatlanul munkálkodott. A rengeteg házimunka mellett még sok más emberről is gondoskodott, akiknek vigasztalásra, jó szóra vagy segítségre volt szükségük. Naponta hálát adtunk Istennek megtapasztalt jóságáért és hűségéért. Azután mégis - egészen hirtelen - szeretett édesanyánk betegágyánál álltunk. Három nappal később kórházba került, majd rövid, súlyos szenvedés után már másnap elhunyt. A gyerekek nem tudták felfogni: édesanyánk már soha nem jön haza, soha többé nem nevet és nem énekel velünk, nem gondoskodik rólunk, nem törődik már velünk? Mi lesz velünk édesanyánk nélkül? Miért engedte ezt meg Isten? Rövid betegsége alatt nagyon sok keresztyén imádkozott velünk együtt gyógyulásáért. Ez volt a válasz imádságainkra? Miért nem hallgatott meg Isten? Miért nem azokat hívja haza, akik már olyan régen szeretnének elköltözni? Miért kellett olyan hirtelen itt hagynia minket? Isten nem volt képes ezt megakadályozni? Vajon ez a szeretet Istene, aki ilyen megenged? Tulajdonképpen honnan tudunk a szeretet Istenéről? Afrikai és ázsiai utazásaim során megfigyeltem, hogy csak a Biblia ismeri a szeretet Istenét. Erről az Istenről egyetlen más vallás sem tud, nem is szólva az ateizmusról és a hitetlenségről. Mít mond tehát a Biblia Isten szeretetéről? Hogyan egyeztetethetjük össze Isten szeretetét ebben a világban lépten-nyomon előforduló szenvedéssel, nyomorúsággal és bajjal, saját szenvedésünkkel?

1. Isten bizonyágát adja szeretetének

„Isten azonban abban mutatta meg rajtunk szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk” (Róma 5,8).

Ez Isten szeretetének örök érvényű, el nem múló bizonyítéka, amit a Bibliában találunk meg. Az Úr sohasem mondta, hogy a jólét, az egészség, a gazdagság, a haladás és a bajtól való megőrzés jelenti szeretetének bizonyítékát. Éppen ellenkezőleg. A Biblia azt mondja: „Mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad” (Zsid. 12,6). Isten, mint szerető Atya mutatkozik be nekünk, aki neveli, fenyíti fiát, mert magasztos célja van vele.

2. Isten szeretetének nagy célja van velünk: az örök dicsőség

„Akit elhívott, azokat meg is dicsőítette” (Róma 8,32). Ez Isten terve, erre kell felkészítenie bennünket. Az Ő szemében rövid, földi életünknek nem a létünk a célja és az értelme, ez csupán felkészítés az örökkévalóságra.

3. Isten szeretete nem kímél

„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekiünk vele együtt mindent?!” (Róma 8,32).

Isten megengedte, hogy mélyen szeretett Fia meghaljon bűneinkért a kereszten, hogy a Jézus Krisztusban való hit által bűnbocsánatot és örök életre jogosultságot kaphassunk. Nem kímélte Fiát, hogy minket kíméljen. Isten ma sem kíméli az övéit, gyermekeit, hogy általuk, szenvedésük által is másokat megmenthessen. Ma sok gyermekét nem kíméli: éheznek, háború dúlta vidékeken élnek, hogy általuk mások is megtalálják a megváltás vigasztalását és az örök életet.

Pál apostollal együtt valljuk: *„Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, szorongatás vagy üldözés, éhezés vagy meztelenség, veszedelem vagy fegyver?”* (Róma 8,35).

Isten nem kíméli gyermekeit. Végig tudja nézni, hogyan szenvednek nyomorúság, szorongatás, üldöztetés és éhezés, meztelenség, veszedelem és fegyver által; hogyan ölik meg őket kegyetlenül, hogyan pusztulnak el munkatáborokban, mert ezzel készíti fel őket az örök dicsőségre, és szenvedésükkel másokat is erre a dicsőségre akar vezetni.

4. Isten szeretete nemcsak kecsegtet a túlvilági élettel

„De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket” (Róm 8,37).

Isten szeretete ma és itt győzelmet ad. Szeretének munkája az, hogy minden szenvedés ellenére boldogok vagyunk, hogy nem esünk kétségbe. Ezért tudott családunk édesanyánk sírjánál is énekelni és Istent dicsőíteni. Tudjuk, hogy ő már most az Úr Jézusnál van a dicsőségben, mert az Őbenne való személyes hitben halt meg. Jézus Krisztus ezt mondta: *„Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van”* (Jn 3,36).

Azt is tudjuk, hogy Isten gondoskodik rólunk és továbbra is segít. A szenvedésben is az Urat tudtuk dicsérni énekünkkel.

5. Hogyan tapasztalhatom meg Isten szeretetét?

Ott kell elkezdenem, ahol Isten szeretete megmutatkozik: Jézus Krisztusnál, a Megfeszítetténel. Benne rejtőzik Isten irántunk való szeretete. Csak amikor hitben befogadom - mint egészen személyes Megváltómat, aki bűneimért halt meg, és kérem, hogy uralja, irányítsa az életemet -, kezdem Isten szeretetét megtapasztalni. Jézus Krisztus erre hív meg: *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és megnyugvást adok nektek”* (Máté 11,28). *„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.”* (Jel 3,20).

Ha ezt a személyes lépést megtesszük Jézus Krisztus felé, életünk újjá lesz, mert Isten szeretete hatalmasan beköltözik szívünkbe, és még a szenvedésben is örömmel és hálással vallhatjuk: *„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.”* (Róma 8,38-39).